NORDBORNHOLM

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. = Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 341 | Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø. | Fredag den 31. August | Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. | 1934

Da Guldhornene blev stjaalet.

Af W. Heilmann Christensen.

—o—

I 200-Aaret for Fundet af det sidste Guldhorn fortælles her lidt om deres Skæbne og om det Tyveri, der for bestandig skulde tilintetgøre dem, og som inspirerede Oehlenschläger til sit berømte Guldhornene.

For ca. 130 Aar siden, den 15. Maj 1802, bekendtgjorde Politiet for de forbausede Københavnere, at „de tvende bekiente ældgamle i Holsten fundne Guldhorn" var blevet stjaalet paa Kunstmusæet, og at man udlovede „en Douceur paa 1000 Rdlr. Dansk Courant til den, som opdager og hertil anmelder dette Tyveri, og skal Anmelderens Navn blive fortiet."

Tyveriet vakte den allerstørste Opsigt. Man talte om et engelsk Røveri — Slaget paa Reden havde jo fundet Sted Aaret i Forvejen, og Stemningen var nationalt ophidset. Ogsaa paa anden Maade satte Tyveriet sit Spor, idet den unge Digter Adam Oehlenschläger efter den berømte 16 Timers Samtale med Henrik Steffens skrev sit storladne Digt Guldhornene, der skulde komme til at danne Indledningen til en af vor Litteraturs betydeligste Perioder, Romantiken.

Det historisk værdifulde Fund blev som bekendt gjort i Sønderjylland, hvor man med et Aarhundredes Mellemrum ved den lille Landsby Gallehus ved Møgeltønder, ca. 1 Mils Vej fra Vesterhavet, fandt to pragtfulde Guldhorn, det første 1639 af en Pige Kristine Svendsdatter, det andet 1734 af en Husmand Jess Lassen.

Det var den 21. April 1734, at bemeldte Husmand kom styrtende ind til sin Kone og med den noget profane Bemærkning „Idav haver jeg fortjent Brændevin", benovet fremviste et stort gyldent Horn, han havde fundet nogle faa Meter fra sit Hus en halv Snes Centimeter under Grønsværen. Overleveringen om det tidligere fundne Horn paa omtrent samme Sted har vel endnu levet der paa Egnen, nok er det, Husmanden ilede til Tønder og fremviste sit Fund for en derboende Guldsmed, som efter en kort Undersøgelse fastslog, at det var lavet af pureste Guld til en Værdi af en halv Snes Tusinde Kroner.

Jorden, hvor Fundet var gjort, tilhørte imidlertid Grev Schack til Schackenborg, og til ham henvendte Husmanden sig Dagen efter for at aflevere Hornet. Greven var retsindig nok til at indse, at Hornets rette Plads var i København ved Siden af det første, og da Kongen, Christian VI, paa det Tidspunkt befandt sig i Flensborg, rejste han dertil og overrakte ham Guldhornet. Kongen blev meget begejstret og lod udbetale 200 Rdlr. til den heldige Finder, der imidlertid ikke fik megen Glæde heraf, idet han døde nogle faa Maaneder senere, kun 56 Aar gammel.

Kongen tog Hornet med til København, hvor det blev anbragt paa Kunstmusæet paa Christiansborg mellem andre Rariteter, hvoraf den mærkeligste vel uden Tvivl var en udstoppet Hest, der i levende Live havde løbet den 40 km lange Vej fra København til Helsingør paa 5 Kvarter! Datidens Musæumsfolk maa have haft en noget forvirret Opfattelse af Begrebet Kunst.

Baade i Form og Indretning lignede de to Horn hinanden meget. De var jævnt bøjede, bredest ved Mundingen, og var forsynede med Øskener til Fastgørelse af Baand eller Remme. Det først fundne Horn var 87 cm langt, det andet, af hvis nederste Del meget manglede, maalte 55 cm og vejede omtrent 4 kg.

Begge Horn bestod af et indre Rør, hvorpaa var anbragt 5 sammenføjede Ringe, der var forsynede med en Mængde mærkelige Figurer og Tegn, dels paanittede dels paaloddet og dels graverede, forestillende Mennesker, Dyr, Slanger og Væsener med Slangehoveder, foruden flere ubestemmelige Stjerner og Ornamenter.

Paa den øverste Ring umiddelbart under Overkanten, fandtes en Runeindskrift, en af de berømteste fra den urnordiske Periode, og Tolkningen heraf er stadig Genstand for nye Overvejelser.

Den første, der offentligt beskrev Hornene var Arkivar i Rentekammeret Kammerraad Jochum Poulli, der samme Aar, Fundet var gjort, udsendte et stort Arkivværk derom! En Tønder-Sagfører udgav nogle Aar senere et større tysk Værk om Fundet. Han tolkede Runer og Indskrifter paa den mest horrible Maade, og blev da ogsaa stærkt imødegaaet af Historiografen Hans Gram, hvis Tydninger førte Guldhornsforskningen ind paa den rette Bane, omend han naturligvis paa mange Punkter greb forkert.

Tyveriet.

Imidlertid henlaa Guldhornene i det gamle brandfarlige Kunstkammer ovenpaa Det kgl. Bibliotek. Man passede ikke særlig godt paa dem, ja, en kgl. Kunstdrejer skal endog have laant et af dem for i længere Tid at benytte det som sit privete Drikkehorn. I Februar 1794, da det gamle Christiansborg brændte, var de nær gaaet tabt; men det lykkedes at redde dem, dog kun for en stakket Tid, thi 8 Aar senere forsvandt de i en tyvagtig Guldsmeds Smeltedigel. Som Oehlenschlager skrev; „Evig bortsvandt Helligdommen!"

Tyveriet, et af de mest berømte i den danske Historie, fandt Sted Natten mellem 4. og 5. Maj. Mærkeligt nok opdagede man det straks om Morgenen, og man tilkaldte øjeblikkelig Politiet, som imidlertid først indfandt sig næste Dag. En større Afhøring af alle, der havde Berøring med Kunstkammer eller Bibliotek, skaffede ikke Tyven til Veje; men da han havde været elskværdig nok til at efterlade en af sine falske Nøgler, kunde man let rekonstruere den natlige Ugerning. Men heller ikke det, lige saa lidt som den før omtalte Ducør paa 1000 Rdlr. førte til Paagribelse af Tyven.

Der skulde gaa et helt Aar, inden man — ved et rent Tilfælde — fik fat paa Gerningsmanden, der viste sig at være en Urmager og Guldsmed Niels Heidenreich. Han var en Degnesøn fra Fovlum ved Viborg, født 1761. Som Dreng viste han gode Evner, var stærkt interesseret i Matematik og Mekanik, og kun 15 Aar gammel vikarierede han i Degnestolen. Som naturligt var, nærede man store Forhaabninger til ham, og det blev udvirket, at han, efter en Rejse til Udlandet, blev Elev i Horsens lærde Skole, hvorfra han sendtes til København for at studere. Hans Livsbane skulde imidlertid føre ind paa et Sidespor. Økonomiske Vanskeligheder og daarlige Forhold i Hjemmet førte til, at han 27 Aar gammel blev idømt Dødsstraf for Falskmøntneri. Straffen ændredes dog til livsvarigt Fængsel, og da han opførte sig eksemplarisk og vel ogsaa i Fængslet har forstaaet at gøre Brug af sin kvikke Hjerne, vakte han Fængselsinspektørens Interesse saa stærkt, at han tilsidst blev lønnet Lærer for sine Medfanger, og 1797 benaadedes han. Hvor usandsynligt det end lyder, fik han nu kongelig Bevilling som Urmager og Guldsmed og fik endog offentligt Tilskud til Forsøg med en ny Glasslibemaskine.

Men selv ikke det hjalp Heidenreich ud af hans økonomiske Vanskeligheder, og i 1802 greb han til den fortvivlede Udvej at stjæle Guldhornene, som han omsmeltede. I Kraft af et Bekendtskab med Fuldmægtig Gall paa Kunstkammeret, havde han nogle Gange haft Lejlighed til at betragte Musæets Skatte. Samtidig hermed saa han sit Snit til at undersøge Laasene, og for en Mand med hans mekaniske Snille var det en let Sag at lave et Par Nøgler, der passede dertil, og paa den Maade skaffe sig Adgang til Guldhornene, som han sammen med nogle Smykker tog med hjem og skaanselsløst slog i Stykker og kastede i Smeltediglen. „Det gamle Guld" skulde saaledes ende sine Dage som Brocher, Spænder og især indiske Mønter, som Heidenreich solgte under Foregivende af, at en Søkaptain havde bragt dem med hjem fra Østen.

Først det følgende Aar fattede en af Heidenreichs Kolleger, en Guldsmed Regnel, Mistanke, og anmeldte ham til Politiet, og snart efter faldt Tilstaaelsen.

Om det var for at dække over Museets og Bibliotekets mangelfulde Paapasselighed, at Affæren endte uden egentlig Forhør og Dom, skal være usagt. Nok er det at Heidenreich ved kongelig Resolution blev indsat i Tugthuset paa Livstid. Det varede dog kun til 1840, da han blev benaadet, og 4 Aar senere døde han.

Guldhornsforsikringen,

der havde ligget stille hen nogle Aar, fik ny Næring ved Tyveriet. Den lærde Professor og Biskop over Sjællands Stift, Peter Erasmus Müller behandlede Emnet i en Besvarelse af Videnskabernes Selskabs Prisopgave. Senere fulgte en lang Række Skrifter med mere eller mindre fantastiske Forklaringer paa Guldhornenes Oprindelse, Brug, Figurer og Runer. Vanskeligheden øgedes naturligvis ved, at Originalerne manglede, ikke engang en Afstøbning af Hornene havde man. Ganske vist var der blevet lavet en saadan, der skulde overbringes Kardinal Borgia i Rom, men paa Vejen dertil forliste Skibet. Man har nu kun Kopier lavet efter Tegninger og udført i forgyldt Sølv, skænket til Oldnordisk Museum af Kong Frederik VII.

Guldhornenes Indskrifter, utvivlsomt den berømteste af vore urnordiske Runeskrifter, er blevet tydet paa over 30 forskellige Maader. Den rigtigste Tydning er sikkert den, den skarpsindige Sophus Bugge gav i 1865: „Jeg, Lægæst, Holts Søn, gjorde Hornet."

Hornenes Tilblivelsestid har man ad kunsthistorisk Vej anslaaet til Aarene omkring 400—430, altsaa til Folkevandringstiden. De er sikkert lavet her i Norden og er altsaa ikke af udenlansk Oprindelse.

Derimod har det voldt større Vanskeligheder at forklare Hornenes Billedskrift. Formentlig har de to Horn hørt sammen, og de mange Figurer og Tegn menes at være af mystisk Indhold og fortæller om Asgaards Gudeverden helt tilbage i den nordiske Oldtid. Man har heller ingen endelig Forklaring paa, hvortil de to Horn har været brugt. Atter her maa man lade Formodningen spille ind. Nogle Forskere holder paa, at de har været Drikkehorn, andre at de har været Offer- og Spaadomshorn, og atter andre, at de ikke er lavet med nogen Brug for Øje; men nærmest har været at betrag-

Indtryk fra en Tysklandsrejse.

Wannsee i Fugleperspektiv. Berlins populæreste Badestrand.

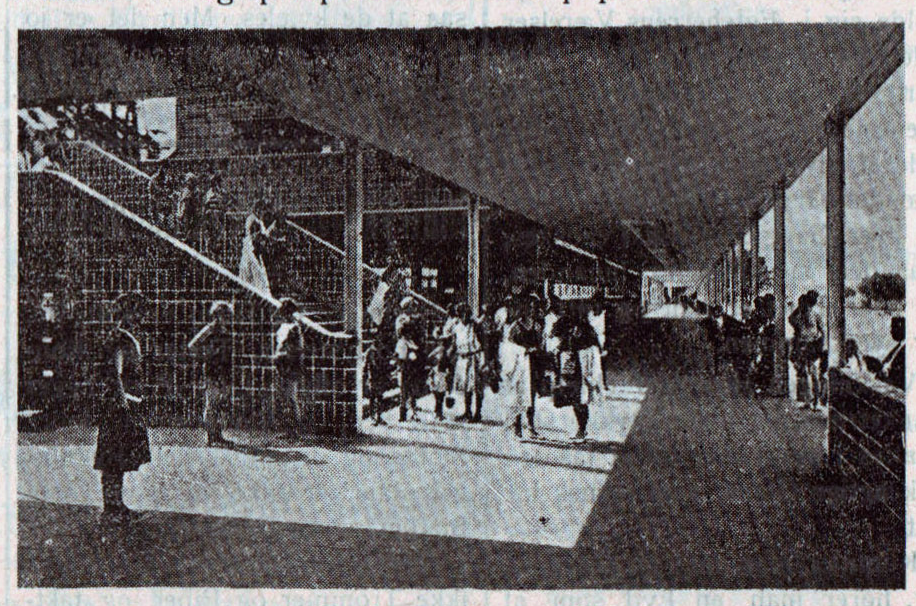

Den store moderne Badeanstalt ved Nikolaisee (Wannsee). Medens Vandet inde i Wannsee efterhaanden er blevet uegnet til Badning, er denne Kæmpe-Badeanstalt bygget 3 km længere ude.

te som en Slags Pynt. Ligeledes staar man uden Forklaring paa, hvorfor de to Horn er blevet gravet ned i Jorden med kun 20-25 Meters Afstand.

Til Trods for disse Huller i vor Viden om de to Guldhorn, til hvis Minde Lensgreve Otto Schack i Schackenborg i 1907 lod rejse to store Granitstene med Indskrifter paa de to Findesteder i Gallehus, regner vi dem alligevel til et af vore ypperste Oldtidsfund, som vi nødig vilde have været foruden.

Tomme Ønsker.

—o—

— Aah, hvor vilde jeg ønske, jeg kunde gøre alle Mennesker lykkelige! hørte jeg en Dag en ung Pige udbryde begejstret. — Der er saa megen Sorg og Elendighed til! Gid jeg bare kunde rydde den væk!

— Det var nu ogsaa saadan et umaadeligt stort Ønske, lille Anna — sagde hendes Moder smilende. — Vi faar nok nøjes med noget mindre.

Det var samme Aften. Anna stod ved Vinduet og saa ud over Gaardspladsen.

— Der gaar Kirstine, — sagde hun; — nu skal hun over og malke.

— Ja, hun skal saa, — svarede Annas Moder, — hun er lidt bleg endnu, Det gaar vist lidt smaat for hende med at vinde Kræfterne tilbage efter Influensaen. Kunde Du ikke lide, lille Anna, at malke Køerne for hende i Aften?

Malke! — udbrød Anna i en halvt forskrækket, halvt fortrydelig Tone. — Uf, Moder, du ved jo godt, jeg afskyer at malke, — det er det ækleste Arbejde, jeg ved.

— Naa, ja—ja, lille Anna, jeg tænkte kun — svarede hendes Moder med et lille Smil.

— Hvad var det, du tænkte, Moder? du talte ikke ud.

— Aah, jeg tænkte blot paa det, du sagde i Morges, — at du vilde ønske, du kunde gøre alle Mennesker lykkelige, — og saa syntes jeg, det var saadan en ringe Sag, naar man har saa god en Vilje, at malke for Kirstine i Aften. Det er rigtignok kun ét eneste Menneske, men jeg ved, hun vilde blive glad for at slippe, saa træt hun endnu er.

Anna var bleven rød i Hovedet. Hun stod tavs og gned ivrig Duggen væk fra Vinduet.

— Ved du, hvad det, du sagde i Morges, var? vedblev hendes Moder. — Det var det, man kalder for et tomt Ønske, — det var pæne Ord, men de var uden Vilje Da det kom til Stykket, vægrede du dig ved at paatage dig en saa ringe Ubehagelighed som at malke Køerne for Kirstine.

— Jo, jeg vil alligevel, Moder, — sagde Anna sagte, og et Øjeblik efter løb hun over i Stalden.

— — —

Som det gik Anna, gaar det egentlig saa mange Mennesker. De taler altid om alt det store og gode, de gerne vilde gøre. Ting, som det er umuligt for et Menneske at udrette; men naar det kommer til Stykket, naar Livets Virkelighed møder op, siger til os:

— Se, her er noget for dig, saa trækker de sig under allehaande Paaskud tilbage.

Der er Mennesker, som altid har saa høje og fromme Ønsker, at de rent glemmer at gøre Fyldest ved alle de Smaalejligheder, hvor de er i Stand dertil. Det kan være meget skønt at være saa ovenud god og offervillig i Fantasien, men skønnere er det dog at være det i Gerningen, at gribe de Tusinder af Smaalejligheder, som Livet byder os, og i dem yde alt, hvad vi formaar af Kærlighed og Opofrelse.

Det er kun i de allerfærreste Menneskers Lod at bringe de rigtig store Ofre, og lad os være glade for det; thi det er ogsaa de allerfærreste af os, der har Evne og Styrke til at bringe dem, — det kan saamænd tit være smaat nok med at bringe de smaa Ofre, desværre kun. FM

Ikke Kvindernes Paradis.

—o—

Om der er noget Land paa Jorden, hvor Kvinden maa føre et byrdefuldt og kedeligt Liv, er det ubetinget Korea, den store, østasiatiske Halvø, der ligger mellem det gule og japanesiske Hav. En fransk Rejsende fortæller meget af Interesse om den koreanske Kvindes Stilling og Liv.

Hun kan saaledes ikke, som sine evropæiske Søstre, glæde sig ved Modens Omskiftelser, af den simple Grund, at der slet ikke findes nogen Mode. Hovedbeklædningen og Dragten er den samme som for Aarhundreder siden.

Tidligere kom den koreanske Kvinde aldrig ud undtagen om Natten; nu er det lidt bedre, de færdes ogsaa ude om Dagen, men er tilslørede, og hvis de ser en Europæer, flygter de saa hurtigt Benene kan bære dem.

Fra ældgammel Tid findes der en Række Forskrifter eller Regler om Kvindens Forhold til Manden. Det hedder heri blandt andet:

En Mand maa passe vel paa, at han ikke gifter sig med en Kvinde af samme Navn som han selv eller hører til samme Stamme. Han maa bygge sit eget Hus, hvor han kan holde sin Hustru godt indespærret. Han maa bo i et Værelse, som vender ud til Gaden.

Han maa aldrig blande sig i noget, der vedrører Husets Pasning.

Hustruen skal bo til Gaarden, og aldrig aabne sin Mund til at tale om, hvad der sker udenfor Hjemmet.

Manden bør aldrig glemme, at den rette Opførsel mod hans Kone skal bestaa i Nedladenhed, og det Hjem er velordnet, hvor Manden aldrig glemmer sin Værdighed og Hustruen sin Ydmyghed.

En Mand har overfor Konen syv Skilsmissegrunde: Uenighed mellem hende og Svigerforældrene, Utroskab, Skinsyge, Ufrugtbarhed, uhelbredelig Sygdom, Lunefuldhed Tyvagtighed og Stridbarhed.

Som man ser, hører Kvindesagen ikke til de mest aktuelle Spørgsmaal.

Ingen Mand finder paa at spørge hende om Raad.

Er hun én Gang bleven gift, er hendes Liv ikke meget bedre end en Fanges. Hun vover ikke at opholde sig i Ægteherrens Værelser uden for at gøre dem rene. Hun har sin Gerning sammen med Tjenestefolkene, og de to Trediedele af Livet gaar med at vadske. Mændene bærer en hvid Klædning, og hver Gang denne skal vadskes, maa den sprættes fra hinanden, og naar Tøjet er rent og tørt atter syes sammen.

Vaskningen sker ved Hjælp af Banketræer, og hvert Stykke skal bankes i syv Timer for at faa den silkeagtige Glans, som regnes for fint.

Kommer man ind i en koreansk By, hører man en Lyd som af galopperende Heste; det er Larmen af Banketræerne, som overalt er i Virksomhed.

Før en Kvinde bliver gift, maa hun altid bære en Byrde paa Ryggen for paa den Maade at være vant til at bære Børnene, naar hun senere indtræder i Ægtestanden.

Et af de Punkter, hvor Mændene mærker de gamle Skikkes Byrder, er i Henseende til Drikkeriet. Den Mand, der drikker, har ingen Stemmeret, hvilket for øvrigt heller ingen Ungkarle har.

Lidt om Myg.

—o—

Der er mange Mennesker, som ikke ved meget mere om Myg, end at det er nogle nederdrægtige ubehagelige Insekter, der suger vort Blod og kan ødelægge selv de mest stemningsfulde Aftener for os.

Her er lidt mere om disse lidet elskede Skabninger.

Maaske det kan være de særlig myggeplagede til Trøst, at det kun er Hunnerne, der er saa blodtørstig anlagte, Hannerne er af et mere skikkeligt Temperament, de ernærer sig nemlig af Plantesaft.

Det er af Hensyn til Ægproduktionen, Hunnen suger Blod. Æggenes Antal er ved hver Lægning ca. 300, de klæber sammen, og kan den første Tid findes liggende paa Overfladen af stillestaaende Vand.

Larven, som kommer frem af Ægget, er fodløs og forsynet med Svømmehaar paa Siderne. Naar en saadan Larve betragtes nærmere, vil man se, at det er Hovedet, der vender nedad, medens den anden Ende ligger tæt oppe ved Overfladen og ved Hjælp af et Aanderør drager den fornødne Luft. Ved den mindste Forstyrrelse forsvinder Larven i Dybet.

Naar Larven er bleven til Puppe, minder den ikke saa lidt om et Spørgsmaalstegn. Ogsaa i denne Tilstand formaar den at svømme. Hele denne Udvikling fra Æg til flyvende Insekt varer 4—5 Uger, og det vaade Element forlades nu.

Er det enkelte Slægtleds Liv end ikke langt, opvejes dette af Myggenes umaadelige Frugtbarhed. I Løbet af en Sommer kan en Hunmyg blive Stammoder til over en Million Individer.

Det sidste Slægtled af de befrugtede Hunner overvintrer i Kældere, Stalde, Skure o. s. v., og i milde Dage kan man se dem flyve nok saa livligt.

I flere Lande, hvor Myggene er nær ved at blive til en uudholdelig Plage, har man søgt at komme dem til Livs paa adskillige Maader, dels ved at ødelægge Æggene, som kun kan leve i stillestaaende Vand, dels ved at dræbe Hunnerne, der overvintrer.

Endelig har man fundet paa at tilintetgøre Larverne ved at hælde Petroleum i Vandet. Olien danner en tynd, lufttæt Hinde, som hindrer Larverne fra at aande, saa at de kvæles. Men det er jo ikke overalt, dette Middel kan benyttes. FM

Indtryk fra en Tysklandsrejse.

—o—

Berlin er for Tiden en stille By, alle Forlystelser, Teater og Koncerter er aflyst, Luna Park ligger stille hen, og Vagtposterne foran Slottet og de ministerielle Bygninger staar strunke og stive som Statuer, støbt i Bronce.

Ved Brandenburger Tor høres ikke Trommer og Piber og taktfaste Fodslag, naar Vagten skal afløses, men vi møder af og til smaa Afdelinger S. A.-Mænd, som under en Hauptmans Ledelse som en Flok Turister vandrer fra Rigsdagsbygningen forbi Sieges-Säule og Siegesallé; det er Folk fra Provinsen, som er inde og ser paa Hovedstaden, mens Tropperne er derigeret til Tannenberg i Anledning af de planlagte Demonstrationer ved Hindenburgs Bisættelse.

Vi maa derfor indskrænke os til Besøg i de store Varehuse, og kommer forbi flere med jødiske Navne; disse synes ogsaa at gøre god Forretning, og paa vor Forespørgsel svares, at en Lukning vil betyde Arbejdsløshed for Personalet, og Hitlers Bestræbelser netop gik ud paa at skaffe saa megen Beskæftigelse som muligt. Af samme Grund er ogsaa Bilskatten nedsat til en Brøkdel af, hvad der maa betales i Danmark, og den øgede Produktion af Biler har faaet Prisen paa disse til at ligge betydelig lavere end i Udlandet. I nogle Varehuse er Betjeningen meget reserveret, i andre utrolig paagaaende, og Varens Kvalitet og Pris udraabes saa snart en Kunde nærmer sig.

Et af de største og nyeste Varehuse er Karstadt. Her kan man købe alt, lige fra Knappenaale til færdigmonterede Villaer, Sejl- og Motorbaade. Oppe fra de flade Tage har man en glimrende Udsigt over Berlin, her er Haveanlæg og Restauration, hvor man spiser godt og billigt, og to smaa Skyskrabere, forsynet med Elevatorer, fører de besøgende endnu længere i Højden.

Det var Meningen om Søndagen at foretage en Udflugt til Tempelhofer Flyveplads og Køningswusterhausen, men Regnen strømmede ned. Ogsaa en Cykleudflugt til Müggeles-See blev nærmest en Vandgang. Heldigvis klarede det op de sidste Dage, og jeg foretog paa egen Haand en Udflugt til Wannsee, Berlins mest besøgte Badestrand. Herfra gaar smaa Dampskibe til Potsdam og videre gennem Havelfloden og talrige Kanaler. En Mængde Lystkuttere og mindre Motorbaade sejler ustandselig frem og tilbage, Robaade udlejes. Vandet er inde ved Bredden grønt af Alger og næsten stillestaaende. Smaa, hyggelige Restaurationer indbyder til Middag. Priserne er billige.

Jeg spørger efter Badeanstalten, det er en halv Times Gang videre langs Parken med fornemme Villaer og Restaurationer.

Endelig i stegende Middagssol naar jeg den store, moderne Badeanstalt, betaler min Entree og traver ned ad mange Trapper gennem det store Kompleks, som har Afklædningsceller for mange Tusinde Badegæster. Her er ogsaa Forretninger med Badeartikler, Aviser, Frugt og Konfekt samt store Restaurationer med Koncert (dog ikke i disse Dage). Her udlejes Liggestole, og overalt paa Stranden er opstillet smaa fikse Kurve til Papir og andet Affald. Publikum anmodes ved smaa diskrete Opslag om ikke at forurene Stranden. Her er store Sportspladser, Legepladser og lange Haller, hvor man kan sidde og se paa det brogede Badeliv.

Henad Aften tager jeg med Toget tilbage til Berlin, naar Stettiner-Banegaard, og i overfyldte Kupeer finder jeg endelig en Plads. Saa ruller vi ud i Sommernatten, bort fra Hovedstaden med det myldrende Liv, snart er vi atter i Stralsund, og Færgen bærer os over til Rügen. I Sassnitz tager de fleste med Trälleborg-Færgen, men godt Hundrede Passagerer venter paa Tolboden den lille „Hammershus", som skal føre os til Bornholm. Endelig kommer den; det sædvanlige tidsødende Toldeftersyn, trætte og udasede finder vi en Plads, og saa gaar det tilbage til Klippeøen.

Fra Uge til Uge.

—o—

„HAMMERSHUS"

har nu fuldendt sine planmæssige Ture for denne Sæson og kommer næppe i Fart mere, da der underhandles om Køb af en større og mere tidssvarende Damper, som til næste Aar kan overtage Farten paa Simrishamn og Sassnitz. Til de planlagte Lysture i Dag og d. 4. Sept. til Kristiansø og i Morgen Lørdag til Sassnitz kan Deltagerne endnu melde sig, ligesom Aktionærerne kan afhente en gratis Billet.

De bornholmske Jernbaners

Køreplan for Vinterhalvaaret træder i Kraft den 1. September.

Paa Stammershalde

er der paa Søndag stor Serpentinerfest med Præmiedans.

(Se Annoncen.)

Sæsonen slutter.

Nu rejser de sidste af Sommerens glade Badegæster fra os, og i Strandhotellets og Palmehavens lyse Sale, hvor Dansen gik og Kunstnerne ydede deres bedste til Publikums Adspredelse, bliver der nu ensomt og stille; men endnu giver Palmehaven nogle afsluttende Fester, væsentlig beregnet for det bornholmske Publikum, der nok vil benytte Lejligheden til at sige Hr. Jørgensen Tak for de mange fornøjelige Aftener, de i Sommerens Løb har tilbragt der.

I Dag og paa Søndag gaar Dansen til Erik Bruns Orkester, og den 5., 6. og 7. September synger den forgudede Sangerinde og Skuespillerinde Olga Svendsen sine glade Sange. En bedre og mere træffende Afslutning kan næppe tænkes.

Den gamle Sydvest.

—o—

Nu ligger Sydvesten
i Pulterkamrets Krog.
Men før med Kaptajnen
saa viden om den drog.
Med ham den har prøvet
paa Havet mangen Dyst,
i Østersø og „Botten",
fra Kyst og til Kyst.

Derude var Livet;
— det friske Saltvandssprøjt
de begge har mærket,
naar Bølgerne gik højt.
Nu har vel Tid og Ælde
dem ud af Kursen bragt;
thi — Kaptajnen forlængst
sin Kommando har lagt.

Men — stryger om Huset
den kvikke Foraarsblæst,
da ta'r han fra Hylden
sin krøllede Sydvest.
Og som i Vemod løftes
hans buskede Bryn.
Bort Tankerne farer
— saa hastige som Lyn.

Vi to har sammen taget
saa mangen en Tørn,
naar jeg i Nattens Mørke
stod stærk som en Bjørn,
mens Bølgerne brødes omkap
mod Skibets Stavn
og søgte at gemme os
i Havets kolde Favn.

Det ændser ej de andre,
som agter Dig saa lidt.
De aner ej, hvor vi to
har kæmpet og slidt,
—at; tit bag din Skygge
mit Øje stod i Vand,
naar jeg tænkte paa Hjemmet
og stred som en Mand!

Men lad dem bare mene
om min gamle Sydvest,
at sikkert den sig egner
til Skarnkassen bedst.
Hos mig skal Du blive,
— i Pulterkamrets Krog,
der taler Du dog stadig
til mig dit tavse Sprog! —

Olga Petersen.

Dr. BORCH

er bortrejst Lørdag den 1ste og Søndag den 2den September.

Mødrehjemmets Aarsfest

afholdes Tirsdag d. 4. September Kl. 2,30 m. Bortlodning af Haandarbejder, syet af Mødrene paa Hjemmet. — Amtmanden aabner Festen Kl. 4, derefter taler Pastor Petersen. Alle er velkomne.

Kaffe med hjemmebagt Brød kan faas fra Kl. 2,30 og efter Talen.

Jakkesæt sælges.

Skræddersyet, renset, af fint godt Stof, graalig. middelstor. — Transportabelt Træhus, ca. 12×3,5 Al.

Drengecykle søges købt.

Vilh. Petersen,
Staalhuset, Rutsker pr. Allinge.

Olsker Husmandsforening.

Høstfest afholdes i Forsamlingshuset Lørdag den 15. September Kl. 7,30 Fælles Kaffebord med Oplæsning af Viggo Petersen, Aaker.

75 Øre for Voksne.

Deltagerne maa tegne sig hos Bestyreisen senest Onsdag den 12. September. Kun Adgang for tegnede.

Bestyrelsen.

En Karl

kan straks faa Plads paa
Kirkebogaard pr. Allinge.

Olsker.

Licitation over Kørsel af Skærver og Grus til Kommunens Veje afholdes Lørdag den 8. September Kl. 6 i Olsker Forsamlingshus

Sogneraadet.

Biografen.

Fredag og Søndag Kl. 8

De to fra Millionbyen.

Lystspil med Gustav Frølich i Hovedrollen.

---

3 Vær. Lejlighed

er til Leje 1ste Oktober.
Tlf. 41. Gartner Jensen.

Olsker.

Svinekort

uddeles i Forsamlingshuset Lørdag den 1ste September fra Kl. 6—8 Aften.

Svinenævnet.

Alt Sommerfodtøj

udsælges til betydelig nedsatte Priser.

C. Larsens Skotøjslorr.
VESTERGADE, ALLINGE.

AltSnedkerarbejde

Nyt samt Reparationer udføres til rimelige Priser.

Th. Jørgensen, Sandvig.

Skomager i Sandvig.

Undertegnede anbefaler sig med alt Skomagerarbejde, der udføres hurtigt og solidt.

NB. Alt Træskomagerarbejde udføres. Ærbødigst

Skomager **Fr. Svendsen.**

Vi mødes igen

Præmiedans.

Aabent til Kl. 2

Søndag den 2. September

stor Serpentiner-Fest

i dekoreret Sal.

paa STAMMERSHALDE!

Bornholms Zoologiske Have!

ved STAMMERSHALDE (kun et Kvarters Gang fra Humledal St.)

Aaben hver Dag fra Kl. 9 til Solnedgang.

Bjørne - Ulve - Ræve - Grævlinge - Aber - Hjorte m. m. Rov- og Hønsefugle
I den kunstige Sø findes: Svaner - Storke - Fiskehejrer og mange forsk. Ænder.

Nyt! Nyt! **Den store Berberløve og den brune Landbjørn.**

En ideel Søndagsudflugt! 1. Kl. Restauration - Madkurve kan medbringes
Musik hele Dagen fra moderne Højttaleranlæg

Entré: Voksne 50 Øre - Børn 25 Øre. Partoutkort for 1/2 Aar 3 Kr. og 1.50 Kr.
Foreninger og større Selskaber Rabat. Besøget bedes dog anmeldt forud.

Telefon Allinge 121. **Direktionen.**

Sommerkjoler og Frakker

sælges til smaa Priser.

Et Parti Sommer-Pigefrakker med Fo'r sælges til halv Pris.

Magasin du Nords Uds.

ved VICTOR PLANCK, Allinge.

Fredag den 31. August og
Søndag den 2. September

Dans i Palmehaven!!

PRÆMIEDANS
Erik Bruns Orkester

Den 5., 6. og 7. September

Skuespillerinde OLGA SVENSEN

Bestil Bord i god Tid.

Telefon Sandvig Nr. 13

Vi modtager alle Sorter

gode bornholmske Sædvarer

— og afregner disse til højeste Pris — og særlig naar der gøres Indkøb af hvilke som helst andre Kolonialvarer i

Nordlandets Handelshus.

Vi beder om Bestillinger over

Prima Vinterbrændsel

til Levering i September-Oktober Maaned d. A.

Nordlandets Handelshus.

Biavlere

bedes bemærke, at vi sælger Honningglas og Honningdaaser meget billigt og giver ekstra Rabat ved større Køb.

Nordlandets Handelshus.

For Tiden har vi aldeles fortræffelige Kvaliteter at tilbyde af

Rød og hvid Portvin
Madeira

meget velsmagende og mild, saa den kan taales ogsaa af Patienter.

Nordlandets Handelshus.

Vil De bruge Kunstgødning

til Vintersæden, saa gør Bestilling snarest i

Nordlandets Handelshus.

En Del gode Kvier,

der kælver i Efteraaret, købes.

Viggo Frederiksen, Klemens Kro. Tlf. 87.

Bedste Sorter Syltesukker!

Grovkornet Demarara Sukker Nr. 1.
Melis Nr. 1 i Toppe. — Stødt Melis Nr. 1
samt alle nye **Krydderier** tilbydes.

Alle Størrelser i Krukker og Henkogningsglas, Geleglas og Overbindingsmateriale haves, og vi sælger til smaa Priser og giver yderligere 4 pCt. Rabat pr. kontant.

Nordlandets Handelshus.

Prima Kvalitet Dansk Flormel

sælges i store og smaa Poser til billig Pris.

En Blanding af amerikansk og dansk kraftig Hvede betegnes som **Bagerimel Nr. 1** — og denne Kvalitet er meget at anbefale til Hjemmebagning, da den giver stort og kraftigt Brød.

Ren amerikansk Flormel
sælges i Poser og løs Vægt.

Nordlandets Handelshus.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Vekselblanketter,
Visitkort og Takkekort,
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Stort Udvalg i Fiske- og Grønt- til billigst ePriser

Konserves

Axel Mogensen, Tejn.

Til Tærsketiden anbefales

Petroleum, Dampkul, Olier, Gummiremme, Remsamlere, Remvoks, Bindegarn m. m.

Rigtige Varer!
Rigtige Priser!

E. M. BECH.

Sprængkrudt, Sprængstoffer

Fænghætter og Minetraad købes bedst og billigst hos

Tlf. 10. **E. M. BECH.**

Is- og Mælkeudsalget, Lindeplads

Brug mine 1. Kl. isafkølede Mejeriprodukter.
Ren tuberkulosefri **Mælk, Smør, Kaffe- og Piskefløde** samt alt i **Spise-Is og Blok-Is,** smaa og store Portioner. — Bestillinger modtages ved Vognen eller Telefon 62. — Varerne bringes omg. i Byen.

Ærbødigst **Charles Pedersen.**

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865.

Indbinding af Bøger - Protokolfabrik - Papirvarer
1. Kl. Arbejde - Rimelige Priser - Hurtig Levering

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Allinge Teglværk

anbefaler
Mursten, Tagsten, Drænrør,
Alt udført af bornh. Arbejdere.
Telefon 127.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa
3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a.
Alm. Sparekassevilkaar 3 — —

Boxer udlejes.

Broderier.

En Del ældre Modeller og paategnede Ting udsælges billigt.

Emilie Madsen, Allinge.

Skolekørsel.

Hurtig og grundig Uddannelse. Garanti for bestaaet Prøve.

J. Arnoldus.
Tlf. Østerlars 66.

Tillidsmænd søges.

Et godt indarbejdet Forsikringsselskab søger nogle Tillidsmænd paa Nord- og Vestlandet. Mulige Tilbud bedes sendt under Billet mrk. Bierhverv til Bladets Kontor

---

Brevpapir og Konvolutter

med Firma leveres bedst og billigst
Hurtig Levering.

Allinge Bogtrykkeri.

Avertér i NORDBORNHOLM.

Pigen fra Skoven.

—o—

Ind under Skoven laa den usle Rønne, hvor Stine Væver boede med sin Ged, sine Høns og sin vilde Unge, en Pige paa fjorten Aar.

Skønt jeg var 18 Aar, var jeg næsten bange for den Tøs, der paa Indianervis for gennem Skoven med vilde Hyl og kastede Grankogler i Nakken paa mig. Jeg kom til Tider gennem Skoven med et Læs Træ, og naar Hestene begyndte at spisse Øren, vidste jeg, hvad der var paa Færde. Et Øjeblik efter dukkede ganske rigtig den kvindelige Indianer frem i Underskoven med vildt flagrende Haar og iturevne Skørter. En Ladning Grankogler fløj mig om Ørerne, og Hestene hoppede og sprang for det dinglende Læs Træ. Jeg skældte ud, og hun lo. Og med vilde Skrig og hujende Sang forsvandt hun dybt ind i Skoven. Jeg saa efter hende.

Intet overnaturligt Væsen kunde forekomme mig mere underlig end denne Pige. Hun gik for at være smaatosset, gik ikke i Skole, da ingen Lærer vilde have med hende at gøre, og hun kunde hverken læse eller skrive. Hun var fuldstændig vild af det ensomme Liv i den øde Skov sammen med sin halvdøve Moder. Ingen kunde komme hende paa nært Hold.

Men en Aften, jeg laa inde i Skoven med et væltet Læs Træ, kom hun pludselig og hjalp mig, uden et Ord, med at læsse Træet. Glad var jeg for denne uventede Hjælp, og jeg begyndte at faa bedre Tanker om hende, Jeg prøvede at tale til hende, men saa fniste hun fjollet og genert, mens hun arbejdede dobbelt ivrigt for at skjule sin Forlegenhed.

Maanen var nu kommen op og belyste Skovvejen med sit blege Skær, mens Daglyset efterhaanden helt forsvandt. Vort Arbejde gav Ekko i Skoven. Ekkoet blandede sig med andre sælsomme, spøgelsesagtige Lyde af nedfaldende Kogler, knirkende Grene og vaagnende Nattedyreliv. — Myrerne og Bierne var gaaet til Ro, og Blomsterne langs Vejen havde lukket deres Bægre. Min lille, underlige Hjælperske var ret køn, og hendes nøgne, runde Arme og Ben struttede af Sundhed. Hendes Øjne var levende og klare og udtrykte stærkt hendes Tanker, trods Skyheden i Blikket. Munden derimod var tavs, og jeg forstod snart at hun daarlig havde lært at tale. Men der var noget hos hende, der lokkede mig som et Eventyr. Jeg nød allerede Synet af hendes Ansigt. Jeg var taknemmelig mod hende for hendes tavse Hjælp, og jeg hjalp hende op paa Læsset, hvor hun straks manurerede lige saa let som paa den jævne Jord.

Men pludselig sprang hun af Læsset, allerbedst som vi kørte, og løb ind mellem Træerne syngende en uforstaaelig Sang, der fik Hestene til at staa paa Bagbenene af Forskrækkelse.

Siden efter, naar jeg var i Skoven, hjalp hun mig at hugge Træ, og det lykkedes mig at faa en kort Samtale i Gang med hende; men vild var hun, og ved den mindste Foranledning løb hun sin Vej. Jeg forestillede mig hende nærmest som et Slags halvtamt Raadyr i Menneskeskikkelse. Alle Tilnærmelser skulde være saa forsigtige og formaalte, som naar man nærmer sig et halvvildt Dyr.

Men trods alle hendes Særheder dannede hun snart et Midtpunkt for mine barnlige Fantasier om Kærlighed, og hendes fattige Paaklædning, der i al sin Lasethed søgte at skjule det skønne, fløjlsagtige Legeme, forhindrede ikke, at jeg en varm Dag blev forelsket i hende.

Jeg besluttede at indfange denne Skovens Hind, og mit Hjerte hamrede i Spænding hver Gang, hun var mig nær, at jeg var lige ved at gribe hende. Jeg vilde have hende, jeg vilde holde hende i mine Arme. Men i det Øjeblik, jeg greb efter hende, anede hun min Hensigt og smuttede bort fra mig. Jeg satte efter hende ind mellem Træerne og efterlignede hendes vilde Spring over Stubbe og Grene. Jeg vilde dog ikke have naaet hende; men pludselig gled hun paa en flad, fugtig Sten i Skovbunden og faldt. Jeg standsede og bøjede mig over hende. Hun saa paa mig med et sky Blik.

„Hvad vil Du mig?" sagde hun.

Hendes skræmte Blik var mig en sand Vellyst. Jeg var kommen til at elske dette Ansigts forunderlige Udtryk. Jeg greb hendes Haand, og da hun rejste sig og vilde løbe fra mig, holdt jeg ubarmhjertig fast. Og da hun ikke vilde gaa med paa anden Maade, løftede jeg hende op i mine Arme og bar hende, mens hun af og til strittede stærkt imod — uden at tænke paa, at hendes smukke, bløde Legeme derved udsatte mit forelskede Hjerte for endnu større Fristelse.

I en Lysning i Skoven satte jeg hende ned og satte mig ved hendes Side uden at give Slip paa hende, og efterhaanden som mine Øjne brændte sig ind i hendes, begyndte der at vaagne noget nyt i dette Pigebarn. Og mens Smilet kom og gik i hendes Øjne, lagde hun sit Hoved trygt ind til mit Bryst.

Fra den Dag gik det vilde af hende. Hun blev opmærksom paa sig selv og tænkte paa sig selv. Tøjet fik en Forbedring, og hun tog Bad i Skovsøen. Undrende saa hun sig selv, naar hun steg op af Vandet som en dejlig Svane. Hun lærte af mig at tale kvikt og flydende, og jeg lærte hende at læse i en gammel Salmebog med stort Stil, og endelig tog jeg hende med til min Moders Gaard.

Tilbage til Skoven kom hun ikke mere. — Hendes Moder er død, og vort Skoveventyr staar for os som en Drøm — som et gammelt Minde.

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres Haver for fremmede Jægere, omstrejfende Hunde eller Naboens Fjerkræ, saa indryk en lille Annonce i NORDBORNHOLM, der kommer i saa at sige alle Hjem i Allinge-Sandv. og nærmeste Sogne.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakker a 5 kg. (ca 300), sælges for 75 Øre

Allinge Bogtrykkeri.

Nyt Oplag er udkommen:

Fører over Hammershus Ruiner.

Pris 50 Øre.

Faas i Boghandlen, ved Ruinen samt gennem Forlaget.

Gornitzka, Allinge.

Elegante VISITKORT
50 Stk. 2 Kr.
TAKKEKORT billigst.
Allinge Bogtrykkeri.

Hotel Sandkaas Bar

Strandpavillonen Sandkaas

Øens smukkest beliggende og hyggeligste Restauration

Krep-Servietter

og lærredsmønstrede do. sælges fra 2 Kr. pr. 500. Damask-Bordduge i 10 m. Ruller 2 Kr.

Trykning af Firma billigst.
Alt til Hoteller og Pensionater.

Allinge Trykkeri.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Største Lager

af færdigsyede **Beklædningsgenst.** i alle Størrelser samt **Hatte, Huer** og **jernstærkt Arbejdstøj.**

Lager af **Kjoletøj, Bomuldstøj, Lærreder, Gardintøj, Dynetøj, Fjer, Tæpper, Trikotage** og **Garner.**

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Vær god mod Naturen.

—◊—

Den skønne Natur fylder dit Sind med Friskhed og Glæde —

Den gør dig sundere baade paa Legeme og Sjæl. — Derfor — vær god mod Naturen som mod en Ven!

Har du fundet en køn Plet ude i den fri Natur, saa ødelæg den ikke! Husk paa, Naturens Skønhed er ikke din alene, den er alles!

— — —

Har du ligget i et Skovbryn eller paa en Strandbred og spist din Mad, saa efterlad ikke Stedet som en Køkkenmødding, naar du gaar din Vej. Lad ikke tomme Flasker, Konservesdaaser, Æggeskaller og Papir forstyrre Skønhedsindtrykket for dem, der siden søger Stedet!

— — Gør rent efter dig!

Pluk aldrig Markens eller Skovens Blomster, hvis du ikke bryder dig om at tage dem med hjem. Det er hensynsløst at plukke Blomster for straks efter at smide dem bort igen. Ogsaa Blomster lever, og saa længe de lever, kan de glæde Mennesker,

— — —

Ryk ikke Anemoner eller andre Blomster op med Rod! Naar du gør det, er du med til at udrydde den danske Skovs Skønhed! Vil du ved Foraarstid have grønne Bøgegrene med dig hjem fra en Skovtur, saa skær Grenene omhyggelig af med en Kniv! Skær dem af med et skraat Snit, og vælg dem paa en saadan Maade, at du ikke ødelægger Træets Form og Skønhed. Tag kun Grene, hvor du har Lov dertil! Ødelæg aldrig unge Træers Topskud. Glæd dig ved Fuglenes Sang, men rør ikke Fuglenes Reder.

— —

Færdes du paa Steder, der tilhører Privatmænd, saa vær dobbelt omhyggelig og nænsom i din Optræden. Hensynsløse Turister har lukket Adgangen til mange kønne Steder i vort Land, fordi de ikke var gode mod Naturen.

Vær varsom med Ild, naar du færdes i Skov.

— —

Men du, som har lært at sætte Pris paa Naturens Skønhed, du vil altid være en god Turist.

Du vil altid erindre, at saa køn og ren, som du selv ønsker at møde Naturen, saa køn og ren bør du efterlade den til andre.

Vi sender Dem „Nordbornholm" hver Uge.

Tænk ogsaa paa os, naar De har et eller andet at avertere.

Kofoed & Mortensens Byggeforretning

Ligkiste-Lager
Ligtøj og Ligsenge
Ordning af Begravelser

Tlf. 77 og 79

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemmeste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indebtalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Endnu haves Restoplag af

Hammershus Birks Historie

som sælges til en Pris af 2 Kroner.

Badningens 10 Bud.

—o—

Formanden for Dansk Svømme- og Livredningsforbund, Hr. Holger Nielsen, giver i Anledning af de mange Drukneulykker, hver Sommer er saa rig paa — følgende gode Raad:

1. Gaa aldrig alene i Vandet.

2. Svøm ikke for langt ud. Det er aldeles ingen Nytte til, og du udsættet kun dig selv og dine Medmennesker for Fare, dersom du pludselig gribes af Ængstelse eller af et Ildebefindende, og Kræfterne derved svigter dig.

3. Bader du i en Mergelgrav eller paa Steder, hvor du ikke kender Vanddybden, tag da om Livet et Reb, som en anden — staaende paa Land — holder i.

4. Bader du fra Baad paa dybt Vand, tag da ligeledes om Livet et Reb, som holdes af en i Baaden værende Person. Spring ud og gaa op fra Baadens For- og Agterende ikke fra Siden. Skulde det ske, at Baaden, du er i, kæntrer, bliv da ved den, medmindre du er nær ved Land og er vis paa at du kan svømme ind.

5. Gaa ikke i Vandet lige efter et Maaltid, ej heller efter stærk Anstrengelse (før Lunger og Hjerte virker normalt igen) Mennesker med Tilbøjelighed til stærk Hjertebanken maa ikke bade uden Lægens Tilladelse.

6. Sig til Børnene, at de aldrig i Kaadhed maa skubbe hverandre i Vandet fra Bro eller Baad, og at de aldrig i Vandet maa dukke hinandens Hoved under.

7, Lad dem ikke blive længere i Vandet end højst til det Tidspunkt, hvor den første Kuldegysning indfinder. Paase, at de efter Badet ikke fryser (uvirksomme opholder sig i kølig Luft). Og lad dem heller ikke overdrive Solbadene.

8. Tillad ikke Børn — ukendt med Sejlads at tage ud paa egen Haand. Giv dem Advarsler mod Kaadheder, dersom de i Robaad faar Lov at ro ud uden voksne.

9. Gaa ikke flere i en Baad, end at I er sikre paa, at den kan bære jer, og overbevis jer om, at Baadens Sider er tætte (ikke har slaaet Revne.) Søg straks Land, hvis Baaden tager Vand ind.

10. Endelig bør alle, ældre som yngre, lære at kunne udføre et korrekt „kunstigt Aandedræt" (Schäfer-Metoden)

Det „kunstige Aandedræt", og hvad dertil hører, er lært i Løbet af en halv Time, og sikkert vil de fleste af os — før eller senere i vort Liv — komme til at staa overfor Tilfælde, hvor den hurtige Paabegyndelse af „kunstigt Aandedræt" kan være af afgørende Betydning for Redningen af et Menneskes Liv.

Tegn Abonnement paa Nordbornholm

for Juli Kvartal.

Den Krone, Bladet koster pr. Kvartal, godtgøres ved Avertering indenfor samme Tidsrum, og gør det muligt for os at vinde nyt Opland.

Hver enkelt Egn har Interesse af at have et Blad, hvori man under et kan faa Egnens Beboere i Tale. Derfor er alle Foreninger og i det hele taget alle Averterende interesserede i at „Nordbornholm" faar saa stor en Udbredelse som mulig. —

Averterende, der tegner Annoncer for hele Kvartalet, opnaar en betydelig ekstra Rabat.

Mangler De en god Idé ved Udkast til en virksom Reklame? Vi er altid til Tjeneste med gode Raad og billigste Pristilbud.

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Kvitteringer,

ogiøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Allinge Skæreri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt **Brænde** i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Fest uden Sange er ikke nogen rigtig Fest! En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faar De i Allinge Bogtrykkeri.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.